

Edelachtbare dames en heren,

Normering (tevens maximalisering) van incassokosten op een vordering tot € 25.000,00 geeft een bepaalde vorm van rust. Ieder van de betrokken partijen weet waar hij aan toe is.

1. Met name op de hogere staffel acht ik de toebedeling van het incassopercentage te laag. Het poenale karakter van het incassokostenbeding gaat volledig verloren. De thans voorgestelde staffel zou wel eens de reden kunnen zijn dat een wederpartij niet betaalt; het kost hem nagenoeg niets. Van de andere kant is de uitoefening van de incassopraktijk een dermate tijdrovende en intensieve bezigheid geworden (denk aan automatisering, specialisatie, interne en externe opleidingen, correspondentie met de debiteur en diens gemachtigde, verwerken van financiële gegevens en het (her)berekenen van kosten, rente of boete etc etc), dat de gestaffelde incassokostenvergoeding als ontoereikend is te betitelen.

2. Indien met name in het hogere segment van de hoofdsom een hoger incassotarief zou gelden, dan lijkt mij de normering van incassokosten op een hoofdsom tot € 25.000,00 een welkome wet/amvb, met de navolgende aantekening:

3. Weliswaar wordt de voorgestelde verhoging van de competentiegrens bij de sector kanton opgetrokken tot € 25.000,00, op basis waarvan bij de voorgestelde normering van incassokosten aansluiting is gezocht, lijkt het mij onzinnig c.q. niet gewenst om dan vervolgens toch bij de sector civiel te moeten aankloppen indien blijkt dat de vordering onbetaald wordt gelaten, daar waar het te betalen bedrag (de vordering) dan inmiddels is opgelopen tot een bedrag van boven de € 25.000,00. Met andere woorden: de verhoging van de competentiegrens bij de sector kanton naar € 25.000,00 zou dan wettelijk moeten worden vastgesteld op een bedrag **in hoofdsom**, daarmee exclusief de wettelijke genormeerde incassokosten en exclusief rente of bedongen boete(rente). Anders heeft de voorgestelde koppeling geen enkele zin.

4. Bijvoorbeeld: een hoofdsom van € 23.000,00 wordt verhoogd met de wettelijk genormeerde incassokosten van € 1.005,00 (eiser is btw-plichtig) en verzwaaard met rente van € 1.275,00. Dit maakt een vordering van € 25.280,00. De vordering wordt onbetaald gelaten. Niet de sector kanton, doch de sector civiel (met de daarbij behorende verplichte procesvertegenwoordiging) is bevoegd om van de vordering kennis te nemen. Zou in dit zelfde voorbeeld de wet zijn gewijzigd in die zin dat de competentiegrens van de sector kanton zou zijn verhoogd naar een **hoofdsom** van € 25.000,00 (dus zonder incassokosten en rente), met aantekening dat de incassokosten en rente of boete(rente) *wel zouden kunnen worden (mee)gevorderd, dan is het doel bereikt: meer zaken aanbrengen bij de sector kanton met een feitelijke hoofdsom tot € 25.000,00*

Succes met uw wetgeving.

hoogachtend,
BUREAU BREIJ B.V.

mr R.A.M. Breij
lid NVRA

www.breij.nl